

РЕШЕНИЕ

№ 171

гр. Стара Загора, 26.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно гражданско дело № 20225500500301 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435 и сл. ГПК и е образувано по жалба на П. М. Д. и Д. Б. Д. длъжници по изп.дело № 220228650400282 по описа на ЧСИ М.Д.. Жалбоподателите обжалва отказа на ЧСИ да бъде прекратено изпълнението по посоченото дело. В жалбата се сочи, че те са изплатили дължимата сума чрез системата „Изипей“ още преди образуваното изпълнително дело. Твърдят, че м. януари 2022 г. с молба са уведомили съда, че са изпълнили задължението си и са представили копие от платежния документ. Освен това твърди, че „Изипей“ АД е лицензирано от БНБ дружество за електронни пари, вписано в публичния регистър по чл.19 от ЗПУПС. Това дружество предоставя и платежни услуги – пощенски преводи. С Общи условия се определял реда, условията и сроковете за предоставяне на услугите. Документите, издавани от „Изипей“ АД при изпращане на парични средства чрез пощенски запис се приравнявали на квитанция от пощенска станция. Считат, че твърдението, че взыскателят не е бил уведомен за извършеното плащане за недоказано. В РС Стара Загора била представена молба съдържаща уведомление и доказателства за плащане. Твърди, че взыскателката е отказала да получи изплатената сума. Тя била на нейно разположение и сега предвид т.33 от Общите условия. Счита, че съдебният изпълнител неоснователно е отказал да получи сумата, което определя като недобросъвестност. Моли, съдът да отмени отказа на ЧСИ да прекрати изпълнението.

Взыскателката Р.Х.Т. счита, че жалбата следва да се отхвърли.

Приложени са мотиви по обжалваното действие от ЧСИ съгласно

чл.436, ал.3 ГПК.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания и възраженията на въззиваемия, намери за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна, като съображения за това са следните:

Изпълнително дело № 202286650400282 по описа на ЧСИ М.Д. е образувано на 21.03.2022 г. по молба на взыскателката Р.Х.Т. чрез пълномощника ѝ адв. Р.М. въз основа на изпълнителен лист, издаден по гр.дело с № 1049/2021 г. по описа на Районен съд - Стара Загора срещу П. М. Д. и Д. Б. Д., видно от който те са осъдени да заплатят на взыскателката суми за обезщетение за причинени имуществени вреди и разноски. Наложени са запови за вземанията на длъжниците, както и са изпратени покани за доброволно изпълнение. С възражение от 05.04.2022 г. длъжниците са заявили пред ЧСИ, че не дължат посочените суми, тъй като още на 21.01.2022 г. присъдената сума е изплатена чрез „Изипей“, тъй като Т. не била посочила банкова сметка или друг начин на плащане. Поискали са ЧСИ да прекрати изпълнението. Към това възражение е представена молба до РС Стара Загора и разписка, издадена от „Изипей“ за превод на сумата от 2814,49 лв. в полза на Р.Х.Т..

С обжалваното постановление е отказано прекратяването на изпълнението.

Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК изпълнителното производство се прекратява, ако длъжникът представи разписка от взыскателя, надлежно заверена, или квитанция от пощенската станция, или писмо от банка, от които се вижда, че сумата по изпълнителния лист е платена или внесена за взыскателя преди образуване на изпълнителното производство. Предвидените в чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК случаи на прекратяване на изпълнителното производство се изразяват в плащане на задължението по изпълнителния лист от длъжника преди образуване на изпълнителното дело. Хипотезата на правната норма урежда и начина на погасяването на задължението, като законът свързва прекратяването на изпълнителното производство или с удостоверяване на плащането от страна на взыскателя, или с удостоверяването на плащането от страна на институции, на които по закон е възложена такава удостоверителна функция (за банките – това е ЗКИ, а за пощенските станции – ЗПУ). В случая е депозирана сума, чрез платежната система "Изипей" АД. Това дружество от своя страна е лицензирано за извършване на дейност като платежна институция по реда на и притежава лиценз за извършване на пощенски парични преводи на територията на РБългария. Спорен е обаче въпросът дали конкретната представената по делото разписка удостоверява извършено плащане така, както чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК изисква.

Съдът намира, че с процесната разписка не удостоверява плащане по смисъла на посочената разпоредба. Въз основа на нея може да се направи извод, че сумата е депозирана на името на кредитора, но липсват

доказателства тя да му е била изплатена преди образуване на изпълнителното дело. Както бе посочено по-горе, тълкуването на чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК показва, че в случаите на представяне на разписка от взыскателя и квитанция от пощенската станция, разписката/квитанцията следва да удостоверяват, че сумата по изпълнителния лист е платена, а в случая на представяне на писмо от банка – че сумата по изпълнителния лист е внесена за взыскателя. Това е така, защото, за разлика от внесената на открита на името на кредитора банкова сметка, изпратената чрез пощенски запис, в това число и чрез "Изипей" АД, може да остане неполучена. Справка в Общите условия за предоставяне на услугата - пощенски парични преводи от "Изипей" АД сочи, че иницириран от подателя паричен превод може да му бъде върнат обратно по негово искане. Общите условия уреждат и условията, при които сумите по пощенските преводи се връщат на подателя. Следователно, за да се приеме, че е налице хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК, длъжникът следваше да докаже не само изпращането на пощенския запис, но и получаване на сумата от кредитора, а не обратното, както неправилно се твърди в частната жалба. Разписката, въз основа на която длъжникът иска прекратяване на изпълнителното дело, не удостоверява, че сумата е платена. Ето защо и съдът приема, че не са налице условията на цитираната правна норма за прекратяване на изпълнителното производство.

Освен горното следва да се посочи, че не може да бъде приета и хипотезата на н. нар.кредиторово бездействие. Фактът на внасяне на сумата на името на взыскателката чрез "Изипей" е узнат от нея едва след подаденото от длъжниците възражение. Те не са били длъжни да проверяват делото след приключването му с влязло в сила решение. Съдът също не е длъжен да ги уведомява за постъпилите документи, които не подлежат на връчване.

Действително длъжникът е направил опит да погаси задължението си преди образуване на изпълнителното дело, но реално такова не е настъпило. Паричните задължения са носими по смисъла на чл. 68, б. "а" ЗЗД и длъжникът е този, който следва да направи необходимото, за да погаси своето задължение. Изключение от това е случаят на неосказване на съдействие за погасяване на задължението от страна на кредитора, каквато хипотеза не е налице. Ако длъжниците считат, че взыскателката е била недобросъвестна, то това не е основание нито за неизпълнение, нито за прекратяване на изпълнението. Правата си те могат да упражнят по друг начин.

С оглед на изложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че правилно съдебният изпълнител е отказал производството по изпълнението да бъде прекратено, тъй като от представените към възражението на длъжника документи не се установява хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК. Затова жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение. С оглед изхода на делото жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят на взыскателката 300 лв. за направените пред настоящата инстанция разноски за възнаграждение за един адвокат.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на П. М. Д. и Д. Б. Д. - длъжници по изп.дело № 20228650400282 по описа на ЧСИ М.Д. срещу отказа на ЧСИ да прекрати изпълнението по изпълнителното дело, като неоснователна.

ОСЪЖДА П. М. Д. с ЕГН ***** и Д. Б. Д. с ЕГН *****, двамата от гр. С.З., ***, ДА ЗАПЛАТЯТ на Р.Х.Т. с ЕГН *****, от гр. С.З., ***, сумата от 300 лв. за направените по делото разноси за възнаграждение за един адвокат.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____